

Verslag van een bezoek aan een van de leden van CHAK

In augustus 2010 bezochten mijn partner en ik een van de leden van CHAK in de stad Kendu-Bay, West Kenia; een ziekenhuis van de 7^e dagadventisten. Dit ziekenhuis doet mee aan het programma dat Kerk in Actie mede financiert n.l. het programma dat de overdracht van het HIV virus van moeder op (ongeboren) kind voorkomt.

Het is een prachtig ziekenhuis in Kendu-Bay. Kleine gebouwen liggen verspreid over een mooi parkachtig terrein. Het ziet er schoon en goed georganiseerd uit.

Er is een grote polikliniek voor Aids patiënten die er hun medicijnen kunnen komen halen en behandeld kunnen worden.

Medicijnverstrekking aan HIV+ mensen.

We spreken met de hoofdarts die het programma dat Kerk in Actie mede financiert leidt in het ziekenhuis. Hij zou gezien zijn leeftijd al lang met pensioen kunnen, maar hij is zeer ervaren als het gaat om de behandeling en de preventie van HIV/AIDS en gelooft in de waarde van dit programma, waar hij veel directe resultaten van ziet. Hij werkt nog graag jaren door, vertelde hij ons.

Hij is aan het werk in de polikliniek als we hem ontmoeten. Hij had zojuist een zwangere vrouw genaamd Eunice, moeten vertellen dat ze geïnfecteerd is met het HIV virus en dat haar zoontje van 3 ook HIV+ is. Haar oudere kinderen zijn HIV-, maar om te voorkomen dat haar ongeboren kind ook geïnfecteerd zal raken zal ze meteen in het programma opgenomen worden, als ze dat wil.

Er zal nog uitvoerig met haar gesproken worden over het programma en de medicijnen die ze zal moeten innemen gedurende de rest van haar zwangerschap en over de voeding die ze haar baby straks zal moeten geven. Borstvoeding liever niet, want dan is er kans op overdracht van het virus. Misschien is ze al te ver in haar zwangerschap om de behandeling nog succesvol te starten en is het kind al geïnfecteerd, maar de arts wil het toch nog proberen.

We ontmoeten Florence Achieng Moses, ze werkt als ervaringsdeskundige in het programma met vrouwen die zwanger zijn en HIV+.

Florence verloor 8 jaar geleden haar man. Achteraf gezien zal hij vermoedelijk zijn overleden aan AIDS, maar zover ze weet is hij nooit getest. Dat laatste weet je nooit zeker; veel mensen verzwijgen hun HIV+ status voor elkaar, uit angst voor afwijzing en stigmatisering.

In 2005 werd haar 10 jarige zoon vanwege terug komende infecties getest op het HIV virus en hij bleek HIV+ te zijn. “Ik moest vreselijk huilen toen ik het hoorde en voelde me verschrikkelijk schuldig omdat ik me realiseerde dat ik het hem gegeven moest hebben. Ik liet me testen en bleek inderdaad HIV positief te zijn. Toen mijn schoonmoeder hierachter kwam, joeg ze me het huis uit en moest ik ergens een huis huren. Ik had geen land meer om voedsel op te verbouwen”.

In 2007 werd ik zwanger van mijn nieuwe echtgenoot en werd ik naar dit ziekenhuis verwezen, omdat hier een programma wordt uitgevoerd, dat de overdracht van het virus van moeder naar ongeboren kind met medicijnen kan worden voorkomen. Ik besloot meteen om mee te doen met het programma en alle aanwijzingen te volgen. Mijn dochter werd met een HIV- status geboren. Ik was hier dolblij mee. Het programma werkte! Ook na de borstvoeding bleef ze HIV-. Mijn zoon en ikzelf krijgen gratis antivirus medicijnen en zijn gezond.

Florence vertelde ons heel blij te zijn haar eigen ervaring nu dagelijks te kunnen inzetten in het programma ter preventie van de overdracht van HIV van moeder naar kind. Ze heeft een baan als counselor in het ziekenhuis. Ze praat met vrouwen die zwanger naar het ziekenhuis komen en HIV positief getest worden. Ze begeleidt ook eens per week een lotgenotengroep van 30 vrouwen.

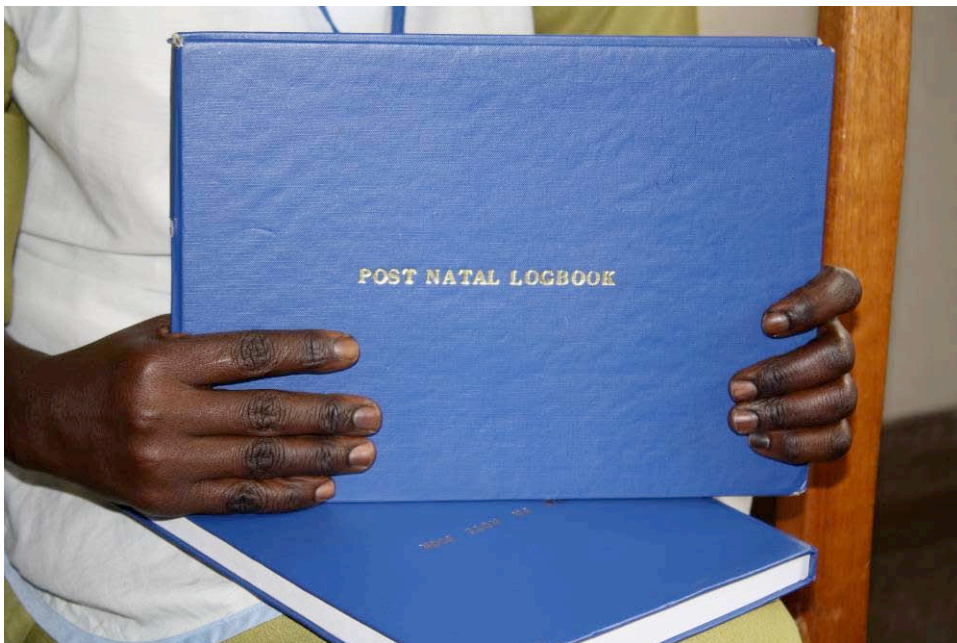
Dit werk doet ze in het ziekenhuis samen met 2 andere vrouwen, die net als zij HIV+ en moeder van gezonde kinderen zijn. We spraken met hen alle drie; gezonde, vrolijke vrouwen, die als rolmodel dienen voor de moeders in het programma. Je leven eindigt niet met de boodschap dat je HIV+ bent. De ervaring van deze drie vrouwen wordt zo optimaal benut; ze kregen een gezond kind en leven goed met hun HIV + status. Ze staan dicht bij de vrouwen en kunnen ze zo goed begeleiden.

Evelyne van 28 met een HIV+ status en een gezond kind. Ze is ook counselor.

Pamela, ook ervaringsdeskundige en werkzaam als counselor.

Alle gesprekken die de counselors voeren met vrouwen worden in het logboek vermeld, en onderling besproken zodat ze allemaal alle vrouwen kunnen begeleiden.

Het waren mooie ontmoetingen met sterke mensen in een mooi en goed georganiseerd ziekenhuis. Het was een ervaring om een kijkje te mogen nemen achter de schermen van dit goede programma, dat veel betekent voor mensen hier in Kenia.

Mieke Labots.

